

zakona o carinah in trošarinah, usklajen s kraljevim odlokom z dne 18. julija 1977 (Belgisch Staatsblad z dne 21. septembra 1977, str. 11425), potrjen z zakonom o carinah in trošarinah z dne 6. julija 1978 (Belgisch Staatsblad z dne 12. avgusta 1978, str. 9013) in 1. januarja 1990 spremenjen s členom 72 zakona z dne 22. decembra 1989 o določitvi davčnih določb (Belgisch Staatsblad z dne 29. decembra 1989, str. 21141)

ali pa morajo države članice v okviru izvajanja člena 217(2) carinskega zakonika v nacionalnih predpisih določiti, kako se v praksi opravi vknjižba v smislu člena 217(1) carinskega zakonika, tako da lahko dolžnik preveri, ali so carinski organi to vknjižbo dejansko opravili?

2. Ali je treba člen 217(2) carinskega zakonika razlagati tako, da če nacionalni predpisi določajo samo, da

— se kot „vknjižba“ v smislu teh nacionalnih predpisov razume „vnos zneska dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, v računovodske evidence ali kakšne druge nosilce podatkov, ki se uporabijo namesto tega“ – v obravnavanem primeru člen 1, točka 6, splošnega zakona o carinah in trošarinah, usklajen s kraljevim odlokom z dne 18. julija 1977 (Belgisch Staatsblad z dne 21. septembra 1977, str. 11425), potrjen z zakonom o carinah in trošarinah z dne 6. julija 1978 (Belgisch Staatsblad z dne 12. avgusta 1978, str. 9013) in 1. januarja 1994 nadomeščen s členom 1, točka 4, zakona o spremembah splošnega zakona o carinah in trošarinah (Belgisch Staatsblad z dne 30. decembra 1993, str. 29031),

in

— so predpisi o vknjižbi in pogoji za plačilo dajatev ob obstoju carinskega dolga določeni v uredbah Evropskih skupnosti – v obravnavanem primeru člen 3 splošnega zakona o carinah in trošarinah, usklajen s kraljevim odlokom z dne 18. julija 1977 (Belgisch Staatsblad z dne 21. septembra 1977, str. 11425), potrjen z zakonom o carinah in trošarinah z dne 6. julija 1978 (Belgisch Staatsblad z dne 12. avgusta 1978, str. 9013) in 1. januarja 1990 spremenjen s členom 72 zakona z dne 22. decembra 1989 o določitvi davčnih določb (Belgisch Staatsblad z dne 29. decembra 1989, str. 21141),

lahko carinski organi uveljavljajo, da se opravljeni vnos zneska dajatve v formular 1552 B ali PLDA⁽¹⁾ nosilec

podatkov o dolgovih [...] in vsak drug opravljeni vnos ali vpis zneska dajatve v druge nosilce podatkov, ki se uporabijo namesto tega, šteje za vknjižbo v smislu člena 217(1) carinskega zakonika?

3. Ali je treba, če se lahko vpis zneska dajatve v formular 1552 B, ki ga opravijo carinski organi, šteje za vknjižbo v smislu 217(1) carinskega zakonika, člen 217 carinskega zakonika razlagati tako, da se samo vpis natančnega zneska dajatve, ki izhaja iz carinskega dolga na formularju 1552 B, šteje za vknjižbo v smislu člena 217(1) carinskega zakonika?

⁽¹⁾ „Nepapirni nosilec podatkov o dolgovanih carinah in trošarinah“.

Pritožba, ki jo je Maurice Emram vložil 6. julija 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 10. maja 2011 v zadevi T-187/10, Emram proti UUNT

(Zadeva C-354/11 P)

(2011/C 282/13)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnik: Maurice Emram (zastopnik: M. Benaví, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Guccio Gucci Spa

Predlogi

— Sodba Splošnega sodišča naj se razveljavi v celoti, ker je bila z njo zavrnjena tožba za razveljavitev odločbe prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 11. februarja 2010;

— odločba odbora za pritožbe naj se razveljavi na podlagi člena 61 Statuta Sodišča;

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov, nastalih pred Splošnim sodiščem in pred Sodiščem, družbi Gucci pa plačilo stroškov postopka pred UUNT in pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik se sklicuje na kršitev 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti⁽¹⁾ in na kršitev člena 17 Uredbe Sveta št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti⁽²⁾.

Glede tega pritožnik najprej trdi, da je Splošno sodišče ugotovilo, da obstaja verjetnost zmede, brez da bi upoštevalo vse upoštevne okoliščine v tej zadevi, med drugim neuporabo prejšnjih znamk na trgu, razlikovalni učinek prejšnjih znamk, dejansko prisotnost na trgu drugih proizvodov iste vrste, predstavljenih z različnimi znaki „G“, in pomembnost, ki ga upoštevna javnost pripisuje tovrstnim znakom pri prepoznavanju znamk. Pritožnik poleg tega trdi, da je Splošno sodišče odločilo na podlagi napačne presoje podobnosti med nasprotujočimi si znamkami, ki je med drugim temeljila na izkrivljanju dejstev, na napačni presoji glede razlikovalnega in prevladujočega učinka prejšnjih znamk in na napačni presoji glede narave zadevnih proizvodov.

V nadaljevanju pritožnik trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo sodno prakso, ker ne glede na člen 17 zgoraj navedene Uredbe št. 207/2009 ni upoštevalo predhodnih odločb nacionalnih organov.

Nazadnje trdi, da je Splošno sodišče kršilo načelo enakega obravnavanja, ker je pristransko presojalo podobnost znakov, saj je zanemarilo besedni element prijavljene znamke in je znake primerjalo na podlagi preveč ohlapnih meril.

(¹) UL 1994, L 11, str. 1.

(²) UL L 78, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 6. julija 2011 vložilo College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) – G. Brouwer proti Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Zadeva C-355/11)

(2011/C 282/14)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: G. Brouwer

Tožena stranka: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba Direktivo 91/629/EGS (¹) razlagati tako, da zahteve ravnanja iz člena 4 Uredbe (ES) št. 1782/2003 (²), ki izhajajo iz te direktive, veljajo tudi za teleta, ki jih lastnik kmetije redi v okviru mlečne živinoreje?

2. Če je na to vprašanje treba odgovoriti nikalno, ali potem okoliščina, da je bila ta direktiva v državi članici izvedena s predpisom, ki določa, da se navedene zahteve vseeno uporabljajo za taka teleta, v primeru nespoštovanja teh zahtev v tej državi članici pomeni razlog za znižanje ali izključitev [neposrednih plačil] na podlagi člena 6 Uredbe št. 1782/2003?

(¹) Direktiva Sveta z dne 19. novembra 1991 o določitvi minimalnih pogojev za zaščito telet (UL L 340, str. 28).

(²) Uredba Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 (UL L 270, str. 1).

Tožba, vložena 8. julija 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-360/11)

(2011/C 282/15)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: L. Lozano Palacios, zastopnik)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predlogi tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija s tem, da je uporabila nižjo stopnjo DDV za:

— zdravilne snovi, ki se običajno in ustrezno uporabljajo za pridobivanje zdravil, v skladu z določbo člena 91(1), pododstavek 1, točka 5, in (2), pododstavek 1, točka 3, španskega zakona o DDV,

— medicinske pripomočke, material, opremo ali instrumente, ki se objektivno lahko uporabljajo le za preprečevanje, diagnosticiranje, zdravljenje, lajšanje ali premagovanje bolezni ali obolenj ljudi ali živali, vendar ki se „običajno [ne] uporabljajo za lajšanje ali zdravljenje invalidnosti, za izključno osebno rabo invalidne osebe“, v skladu z določbo člena 91(1), pododstavek 1, točka 6, španskega zakona o DDV,

— naprave in dodatke, ki so v bistvu in predvsem namenjeni nadomestitvi fizičnih pomanjkljivosti živali, v skladu s členom 91(1), pododstavek 1, točka 6, prvi odstavek, španskega zakona o DDV,